

Jan Keller bez cenzury: Nedůvěra a naděje

- CZ24 News | 3. ledna 2024

ČESKO: Po uplynulém roce, který byl všelijaký jenom ne dobrý, vstupujeme do roku zbrusu nového. Pokud bychom hledali slovo, které asi ze všech nejlépe vystihuje dnes převládající rozpoložení, stěží bychom našli výraz vhodnější než slovo nedůvěra. To není samo o sobě nijak tragické. Celá léta jsme byli přesvědčováni, že největší problém naší společnosti spočívá v tom, že je nepřekonatelně rozdělena. Dobrou zprávou je, že toto rozdělení se snad konečně podaří překonat. Už nás přece jen zase něco spojuje. Je to hluboká nedůvěra vůči tomu, v čem žijeme, co nás podle všeho čeká a kdo nás v té mizérii reprezentuje. Jde to napříč profesemi, spojuje mezi sebou různé generace, a dokonce začíná, zatím ještě ostýchavě, pojit Prahu s venkovem.

Stručnou historii současné nedůvěry lze nejspíše datovat nástupem kovidu. Patřil jsem k těm, kdo úzkostlivě dodržovali i ta nejpřekvapivější opatření, odevzdaně absolvovali tři fronty na očkování, přestali pro jistotu téměř vycházet z domu a poctivě se učili pít v garáži.

Nás všechny nyní spojuje s těmi, kdo odmlouvali, protestovali a bouřili se, právě nepomíjející, hluboká a narůstající nedůvěra. Dodnes žádná vrcholná organizace ani žádný sbor světově uznávaných expertů nepovažoval za vhodné vydat jednoznačné stanovisko, kdo a proč to všechno spustil, kdo a proč to přizívoval, kdo na tom kolik vydělal. Pokud se nemýlím, všechno začalo oficiálním tvrzením, že jakýsi Číňan omylem povečeřel nedopečeného netopýra. A tak se dnes doporučuje jít se počtvrté očkovat. Není to vzhledem ke všem účtyhodným organizacím a ke všem neskutečně přelácaným expertům, po tolika letech přece jen trochu málo?

Příliš hodně lidí odešlo s kovidem, aby se na to všechno mohlo jen tak zapomenout. Také Babišova vláda vlastně odešla s kovidem. Ta nová Fialova začala od svého nástupu postupně sjednocovat národ. Činí tak na bázi dosud nepoznané hluboké nedůvěry. Nic nenechává náhodě. Její ministři se obden trumfují v tom, kdo z nich svůj rezort důkladněji od zbytků důvěry vyčistí.

Premiér se ve svém letošním vánočním projevu inspiroval tím, co si musel pamatovat ještě někdy z poloviny 90. let minulého století. Přiznal, že ekonomická situace není dobrá, aby vzápětí prozradil, že to nejhorší máme chválabohu za sebou. Od nynějška bude už jen stále lépe a lépe. Dosáhli jsme dna a nyní se od něho odrazíme. V 90. letech se to dalo chápat. Šlo o přechod od jednoho typu ekonomiky k jinému. Po třiceti letech se ale budeme odrážet ode dna systému ekonomicky vůbec nejvýkonnějšího. Jen toho bláta na dně mezitím nějak přibýlo. Co je zárukou, že se odrazíme? Drazé nabyté zkušenosti. Inflaci v novém roce zkrotí ti, kteří vloni jejímu nárůstu trpělivě přihlíželi, aby zjistili, jak vlastně funguje. Vývoj cen elektřiny, plynu, ropy, uhlí, dřeva, potravin, léků a vody budou garantovat ti, kteří nemohou nic pokazit, protože nezasahují do cenotvorby. V oblasti zahraniční politiky je to stejně přesvědčivé. Stačí uvěřit, že všechny hrůzy války a veškerou nesmyslnost zabíjení zaženou další a další dodávky zbraní. Stačí vyhrotit situaci, aby se snížilo napětí, a stačí ustát jednu trochu delší jadernou válku, abychom všichni už navěky spočinuli v trvalém klidu a míru.

Pomocí excelentních komunikačních schopností se daří vládě dosáhnout toho, že rozdělení společnosti mizí jako předvánoční sníh. Hluboká nedůvěra v ty, kdo dokázali, že to dokáží dovést až sem, lidi spojuje. Stále více jich chápe, že když to půjde takhle dál, dělí nás na Nový rok od pádu jen onen příslovečný slepičí krok. Pan premiér ve svém vánočním projevu mluvil o nové naději pro celou naši zemi. Asi je pro něho lepší, že netuší, v čem tato naděje spočívá.

AUTOR: Jan Keller

[ZDROJ](#)